

ENKELE STANDPLAATSGEGEVENS BETREFFENDE POLYGONUM CUSPIDATUM EN
IMPATIENS GLANDULIFERA OP DE VELUWEZOOM

(ontv. 14 januari 1957)

Van *Polygonum cuspidatum* zijn mij de volgende vier standplaatsen op de Veluwezoom bekend:

1. Bronbos van de Hemelse Berg te Oosterbeek; om bronnen en langs bronbeekjes, Alno-Ulmion-vegetatie, bodem jong, nitraat- en humusrijk slibhoudend zand, iets zuur, beschaduwd.
2. Oever van het beekje door het Zwijersdal te Oosterbeek, noordelijk van de oude kerk; *Polygonum cuspidatum*-facies, licht beschaduwd; bodem jong, humusrijk zand, zuur.
3. Verdroogde beekbodem, zuidelijk van de weg Arnhem-Dieren, bij Daalhuizen, Velp; fragmentaire Alno-Ulmion-vegetatie met *Polygonum cuspidatum*-facies, licht beschaduwd; bodem jong, humusrijk zand, zuur.
4. Oever van de Beekhuizerbeek ter hoogte van de grote vijver, Beekhuizen bij Velp; Alno-Ulmion-vegetatie, beschaduwd; bodem jong, humusrijk zand, zuur.

Voor alle vier standplaatsen geldt het volgende: *Polygonum cuspidatum* wordt tot $2\frac{1}{2}$ meter hoog en bedekt grote, gesloten oppervlakten, waardoor de bestaande vegetaties zeer verarmd worden; alleen *Ranunculus ficaria* handhaaft zich goed en kan plaatselijk, zoals b.v. op de Hemelse Berg, de gehele bodem bedekken.

Impatiens glandulifera is een zeer opvallende verschijning (2 meter hoog en grote rose-rode bloemen) in het bronbos van de Hemelse Berg te Oosterbeek. Zij groeit op een tweetal goed belichte standplaatsen met een zeer natte, diep-venige bodem (Bron-Alnetum-profiel). Zeer waarschijnlijk is de plant hier pas sinds korte tijd gevestigd door zaden, welke afkomstig zijn van exemplaren, die in enkele tuinen in Oosterbeek groeien.

Precies hetzelfde geldt voor een geheel nieuwe standplaats van deze plant, nl. de goed-belichte, door vuilstorting sterk bemeste, door zuur bronwater sterk bevochtigde, humusrijke bodem der oevers van het bronmoeras bij de Paasberg aan

de noord-oostelijke rand der stad Arnhem. Deze plant is hier door mij vroeger nooit opgemerkt, zodat het een grote verrassing was haar dit voorjaar ineens uit de bodem te zien opduiken. Een maand later stonden er al een aantal reuzen van om en nabij de twee meter.

Het is misschien wel interessant te vermelden, dat een 200 meter stroomafwaarts van het beekje, dat in het bovengenoemde bronmoeras ontspringt, een fraaie *Montia rivularis*-vegetatie voorkomt in een door een *Juncus acutiflorus*-weide lopend zijbeekje. Naast het massale voorkomen van *Montia*, *Veronica beccabunga*, *Polygonum hydropiper*, *Bidens cernuus*, *Epilobium obscurum*, *Stellaria alsine* en *Callitriche stagnalis* vindt men er een andere zeer opvallende verschijning, nl. *Mimulus moschatus*, welke hier in talloze exemplaren de beekoevers bedekt. Vermoedelijk zal het een mooie kensoort zijn voor het *Polygoneto-Bidentetum cernui*, aangezien ook Bartsch voor het Schwarzwald het voorkomen van deze soort in de zelfde associatie vermeldt. Komt *Mimulus moschatus* ook elders in Nederland nog voor in het *Polygoneto-Bidentetum cernui*?

Ir. F.M. Maas.